

Badische Landesbibliothek Karlsruhe

Digitale Sammlung der Badischen Landesbibliothek Karlsruhe

Dictata - Cod. Ettenheim-Münster 156

Brant, Sebastian

[S.l.], 1607

Caput X. De extrema unctione

[urn:nbn:de:bsz:31-113619](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:bsz:31-113619)

CAPVT. X. DE EXTREMA VN CTIONE.

DVB. An extrema Vnctio
I. sacramentum sit, et
quid sit.

Nota. Per Vnctionem Extremam Ecclia intelligit
quoddam Sacram. sic dictum, qd & p. quardam Vnctionem roborat
& inclinat extremam omnium Sacram. daturq; in extremo vite
periculo, Inquitur itaq; sic An verum sit ee in Ecclia tale
Sacram. multi & heretici id negant.

CONCLUSIO. Extrema Vnctio est verum
Sacram. & Vna e septem numero, Coe. filio: in dec. & trio:
ff. 7. car. 1. & ff. 14. ci. & car. 1. de Extr. Vnct. pro hoc est
illud Jacobi 5o. Infirmat' q; in vobis adducat Presbyteros
& orat super eum unctes eum oleo in Nome dñi, & oras
Sanabit infirmum & alleviabit eum. Si in pecca
tis est dimittat' ei. In illis verbis tenent' oia q; de raone
Sacram. sunt: can. designat' hui' rite sensibilis materia & forma
nempe Vnctio olei & Verba scilicet oratio sacerdotis, designat'
deinde minister & ille q; Sacram. suscipere est, scilicet sacerdos &

& fidelis infirmis, deniq; effectus sed gra ad remissionem peccatorum, & alienatio cordi, Locum. Anm de hoc sacramento intelligunt sancti patres Chrysost.

Sanor extius primus & Innocent 3. de sac. vat. Corc: Camillonease c. 48.

Quæres. An hoc sacramentum institutum sit à chro. **Qd.** Aliq; negant sacramentum hoc instituisse xpm suum, sed ab Apstis putant esse institutum quod de illo tō in Euangelio sed in epla s. Jacobi Apsti mentio fiat, sed hoc liberum est, quia potuit apst de eo loq; tō ut auctor sacri sed ut p'dicator & doctor.

Dico. Est sacramentum extrema unctionis immediate à xpo institutum Corc: trad. ff: 7. can: 1. & ff: 14. can. -

Peter. Quando institutum sit à xpo. **Tho. Walders.** trad: 2. de sacris. & Alphonsus u. Extrema unctionis, putant esse institutum quia xps apstos misit ad predicandum non tunc instruxit illos ut oleum dederent infirmis curarent. Verum quia probabile magis est unctionem illam à sacramento ad curanda corpora aegrotantium utebantur tō fuisse veram sacramentum extrema unctionis licet fuerit quoddam primum signum seu adumbra eius. Henric: c. 7. Lo. d. p. 39. sed: 2. & alij.

Sentiant, licet forte xps in nocte cana docuerit apstos inter alia misteria et: ritum huius sacri, non tamen tunc dedit illis potestatem ministrandi hoc sacramentum sed post resurrectionem quod dedit eis potestatem remittere peccata Jois. 20. quia sacramentum hoc sicut et quod conserpunt sacris penitentiam, ita potestates

io
t, et
in intelligi
dum non
deseo vide
tate tale
io ch
a. a. d. p.
p. h. e.
d. d. d.
t. d. p.
t. d. p.
t. d. p.
t. d. p.
t. d. p.
t. d. p.
t. d. p.

illud ministrandi. supponit & includit quodammodo potesta-
tem remittere peccata.

CONCEVSIO 2. Extrema unctionis est sacramentum quod
fit ex sacra unctione olei & prece sacerdotis ad salutem ani-
mæ & corporis constantis hominis. Soa. p. 40. Scilicet. 4.

QVAESITIO. An Extrema unctionis sacrum sit.

Dico. Est. S. Tho. 4. Dist. 23. q. 1. art. 1. latud. ibid. q. 2. 3.
Soa. loc. cit. q. licet in unctione extrema plures sint
unctiones & gradus des. tr. concurrunt, et unum comple-
tum signum & proinde huiusmodi sacramentum est.

DVB
II

Extrema unctionis quam habeat materiam

CONCEVSIO 3a. Extrema unctionis materia
mota est oleum oliuarum benedictum, ab Episcopo. Cori. Flor.
& vid. ff. 14. c. 1. Dixi. 70. Oleum quia Jacobi c. 1. est.
Vinctes cum oleo, Dixi. 2. Oliuarum, quia oleum simpliciter
dicitur liquorem illius scilicet quod ex olearum bacis exprimitur
exprimitur. Est a oleum oliuarum appositum materia huiusmodi sacri
quia oleum illud lenit dolorem, emollit, penetrat, pingue est
& proinde pinguedinem & robur spiritus scilicet. Dixi. 3. bene-
dictum, hoc non indicat curiam de sac. unctionis & oleum Cori.
cit. Dixi. 4. ab Episcopo, quia & illud Cori. cit. haberi
Flor. & vid. c.

CASVS PERSONVS

Attinetur oleo benedicto vel solu benedicto p. simpl. sacer.

Jura: Vult: q. 116. Putat, Non eē de cōsa sancti oleū benedi-
 ctum ut sit hōlēt ab Ep̄so. cōn Jacobi 4. si vngentes em̄
 oleo & o additū est benedictū. Grego: de Valen: q. 1. de
 Extr: dicit. p. 1. Henr: c. 6. Putant sufficere ad sanctam si
 oleū benedictū sit a quōvis sacerdote simplici p̄dispen-
 satione lapa. Sed recte Alij oēs tenent, Regri ad sanctū
 oleū benedictū p̄ Ep̄m, qā utriūq; Conalia ponat ita b.
 Tho: 2. 2. q. 1. ar. 2. Bonaner: ibid. ar. 1. q. 3. Palud: q. rari.
 Solo. q. 2. ar. 3. Soa: d. p. 40. sect. 1.

CASVS SECVNDVS.

G. utiq; oleo quod benedictū ab Ep̄so sed o istis verbis
 q̄ in pontificali ponit.

Soa: sect. 1. cit: dicit. Omne oleū de q̄ vere dicit potest
 eē benedictū ab Ep̄so eē sufficientem m̄am, qā p̄p̄ fōm
 benedictionis determinata ē p̄cipit seu peculiarem.

CASVS TERTIVS

C. utiq; oleo quod sit admittū aliū liquore v. l. balsamū.
 Dicit pleriq; sentiat debere eē oleū simplex o mistū, reple
 balsamū. Palud: dicit. 23. q. 1. ar. 1. Solo ar. 3. At Soarel: q̄
 tat oleū licet habeat aliquā m̄tionē balsami eē sufficientem
 m̄am necq; eē tra xp̄i institutionē illa uti: qā videt aliq̄.
 Eula ista chrismate ad unguendū infirmos.

R̄p̄: Si tacta sit mistio et corrupta olei n̄a, vel effi illa
 corrupta, si t̄. videns ad eo magnasui, et non oleū sed n̄
 gūertū censent o ē apta n̄a huius sancti
 CONCLVS 30. Extrema v̄ctionis n̄a propinq; e v̄ctio

oleo facta Jacobi. 5. Unguentis eius oleo. Corc: Flor: & Tind:
p. 12. ci. CASSVS

¶ Non p. modum crucis sed circuli ductione facta.
¶ D. des Terent. Vultionem p. modum crucis d. eo de oca sanri
liet forsan de precepto sit, ut Qlyba in c. 1. de Coxfera:
p. 5. scilicet quon pbat soa: scilicet 2. q. 1. addit preceptum horu
leuon hère obligationem, adeo ut absq. peccato ob eam
ductio possit fieri sine cultu crucis.

¶ VAE. 155. 10. An plures Vultiones sint de recte sanri.
Corc: Flor: Enumerat .7. Vultiones qbz hoc sanri p. fuit, nempe
in oculis p. uisum, in auribus p. auditum, in naribus p. odoratum,
in ore p. gustum uel locutionem, in manibus p. tactum,
in pedibus p. gressum, in renibus p. delectationem, sed
ex his Vultionibus plerimq. duæ nempe pedum & renum pre
sertim in faminis p. honestatem omniumq. tanq. d. uia,
p. hoc qdau. nisi sint dicere Non ce de necessitate fa,
erant et p. plures vultiones fiat, sed uan sufficere in quibz
parte corporis fiat, sed hoc est tra. oas Theologos antiq.
res q. plures Vultiones ad Valorem sanri req. rant.

Dico. Vultiones 5. scilicet & de ualore & de necessitate
sanri sunt b. Tho. scilicet 2. 2. q. 2. scilicet ibid. Syl. ner. scilicet
Heer: c. 12. Grego: q. 2. p. 1. 2. 3. 4. 5. 6. 7. 8. 9. 10. 11. 12. 13. 14. 15. 16. 17. 18. 19. 20. 21. 22. 23. 24. 25. 26. 27. 28. 29. 30. 31. 32. 33. 34. 35. 36. 37. 38. 39. 40. 41. 42. 43. 44. 45. 46. 47. 48. 49. 50. 51. 52. 53. 54. 55. 56. 57. 58. 59. 60. 61. 62. 63. 64. 65. 66. 67. 68. 69. 70. 71. 72. 73. 74. 75. 76. 77. 78. 79. 80. 81. 82. 83. 84. 85. 86. 87. 88. 89. 90. 91. 92. 93. 94. 95. 96. 97. 98. 99. 100.
sanri hoc adhibet et medicina ad fides & reliq. pecca
toru tollendas, & ibi adhibet ubi est radix peccatorum, hac
a. radix est in 5. scilicet, merito go in illis partibus medicis

applicat.

CASVS.

E. Valiores inerte, quippe ante scalos narres ungit.
H. Van h. oculum & harem unca ungit.

DO. Des sentiat idem Valore Sauri impediri, quia quod modo in
sensum undione seruetur uel quod ambo sensum intrancata
ungant, non est de Essentia Sauri & necessitate

SVARES. quarta debeat de simonlor sensum ductio.

DICO. Saffici minima, dummodo ueram rationem undionis at
tingat, non n. unde salis uicca guttalam olei stillaret,
quia id uel non est ungeri, uel certe et hoc aliquo modo
subia, sed oportet partem corporis oleo liniri aliquo pila
parte offundendo, hoc n. e proprie de in rigore ungeri

DVB
III

Extrema Unctio quam habeat Formam

COD. CLV. 30. Unctionis Extrema forma quod modo in Ecclia
recepta est. Postquam factam unctione & per uiam pssima misse
reuerentiam inducat tibi oros quod peccati p. uiam. Sc.
Conc. Flor. in dec. qd hanc formam ponit.

SVARES. 10. Ausit de ecclia et forma p. modum deprecatio
non proferatur.
Do. Aliq. et Albertus maioris dist. 23. ar. 4. Ric. ar. 1. q. 7. Pal. q.
ar. 2. Durand. q. 3. Putant o. Ec.

DICO. Forma deprecativa o. tra. est sufficienter sed & uia,
ita ut solum indicatum uerbu absq. deprecatioe o. sufficiat
ad sanu. & Tho. dist. 23. q. 1. ar. 4. Bara. ar. 1. q. 4. Solo. q. 1. ar. 4.
Hear. c. 8. de Extr. Dist. Joar. sed. 3. quibus factum Cor. Flor. & tord. lo. iud.

est quibus valet certo form deprecatione esse sufficientem,
Si a illa sufficientes est et: nra, ut sola indicativa absq depreca-
tione non sufficiat. Nam duae foae o possunt ee p. se & scilicet
latini sufficientes ad Constitutionem sanari, nisi sint aequivalentes in
Sensa, Si go deprecatione sufficientes o indicativa sola o sufficiat, ga
o sit aequivalentes sensum.

CASVS.

A. dicitur hac forma. Vrgo te oleo Sancto. In Noie
pris & filij & sps. S. ut more militis ueluti pparaty ad
certamen aereas possis superare ptates.

Hae foae qd hanc putant vnan Ectam Mediolanensem tempore
Ambrosij. Huius similis reperit in rituali Veneto. & Des illas
o sufficientes putant Victor q. 218. & C. 32. Sed hoc
aljs non placet. ut Ferr. 18. & Sca. Seld. 3. cit. Qui interim
admit, Sigs. dicat, Vrgo te oleo S. ut deq tibi remittat qd qd
& infu peccati & sufficiente form.

QVAERES. 2. An sit de eia ut nra exprimat in foa.
Dico. Non est de eia ut nra remota remota exprimat
est vero quod pproqua foa alio ministri exprimat, sicut
Seld. 7.

CASVS. PRIMVS.

B. dicit per ista pactione & misericordia dei.
Sua. sentis detractione itan o obitare valori sanari.

CASVS. SECVNDVS.

C. dicit + hanc Indroptu indulget tibi deq
o Theo. q. 3. Indicat dictionem Misericordia a de Eia foa, & ade
omissio illig sano oblat. At Soa. sentis qdam o graue pecc:
dictione illa, omittit, non ta. idem sano a iuritu, ga hoc
ipso quod de indulget tibi deq utq misericordia satis expresse phi.

Q. VARETES 3. Ha particula qly effecty Scat sint de coia.
Dico, est de coia et effecty q. e remissio peccati ex pma i foa.
CASVS

B. Dixit p istam misericordia dei & viciore q peccati
p auditu & o repetit priora.
Doctores putant dubia de hanc forma & peccare pravi,
ter illi qui non repetit in singulis viciore by priora,
ga viciore est foa extrema viciore pferre ac modo quo eam
pote coar. Flor: quid mult et priora repetant variato solutio
scasg.

Extrema Unctio quem ministrum habeat

DVB:
IV

CONC 130. Extrema viciore minister est Presbij,
ter seu sacerdos coar. Flor: & viciore ff: 14. c3. & can: 4. ex
illo Jacobi. vaduat Presbyteros, quo viciore ut te Coar: viciore.
non seniores atate & primores in populo intelligendi viciore
ant sed Ep: ac sacerdotes, dixi sacerdos, quippe vnus sacer
dos est sufficiens minister huius sacri, e: qm, de viciore
scade.
Dices. cur go Apts te. vaduat Presbyteros Ecclia.
Ep: Perinde est ac si heret vocet vnus ex Presbyteris
Ecclia, ita ut plurale p singulari acceptu sit.

CASVS
ga. goroty in piculo e. A. oculis B. aures, alij alia
orgona sentiu, vnquat. plata foa a qlibet
cuig; sensui conuenit.

Q. D. pleriq; tenent quod sacre hoc a plurib; ministrari valde
possit, sed si vnus inuocat & alter verba profert; "orgona

6. Tho: q. 1. ar. 1. Tot: ibid: Syl: & Gabiera M. Vado Joa.

QVAERES. 1°. An solus sacerdos minister sit.

Thomas Waldensis Tho: 2. de sacris ordib: putavit in necessitate posse omitti diaconum extrema unctione.

Dico. Solus sacerdos est minister sacri huius unguentis, adeo ut in nullo caso sit: a papa alteri eius ad ministrandum omitti possit. Theologi. dt. 23. 6. Tho: q. 2. ar. 1. Tot: ibid: Joa: p. 43. sect. 1. Hec: c. 13. de Extre: unct: & alij. Brogij & Coc: Flor: & vid: c. 3. & can: 4. cit: —.

QVAERES. 2°. An ois sacerdos minister sit.

Dico. Licet ois sacerdos sit sufficiens minister sacri huius, tamen quilibet sacerdos istud legitime ministrat de solus sacerdos proprius seu alij de licentia proprii, quia verum est sacri extremae unctionis quod confert sacerdos proprius, licet tamen absque peccato gravi conferat si desit licentia proprii subtex interpretativa, quia. 2. est alij proprii periculatim: ut peccat unctionem extremae periculatim alij ex necessitate proprii ministrare potest, ne alter periculatim saluterrimum remediis ab eo periculo in quo desit salutem perdet.

CASVS PARSVS

A. Alij sacerdos extra iusta voluntate proprii sacri extremae unctionis ministrat.

R. Peccatum mortale committit, & si religio sit exco: muniacoei incurrit, & tenet: dudu: de sepult: & de exco: t. de privilegij.

D. Sacerdos ministrat in peccato mortis, inactionis.

Rp: Quare Sacerdos crimine mittit nec ex infatu ab illo
pp instanto necessitate informi, qd breuissime fit conteri
semper confert hoc Sacerdos ut minister ex officio ad ad operat

CASVS TERTIVS

C. Parochus est excommunicatus qd. V. G. eum sacer
larum punit.

Rp: Si sit ideo nominatim denunciatus excommunicatus, vel
si punitio notoria fuerit deliquit graviter si fuerit hoc mi
nistret, Secus si punitio non fuerit notoria, neq. ob eam excom
nicatus notatus est, tunc a. subdito qd ius illud petis suum mi
nistrare idem sancti est.

QVAERES 3. An sacerdos obligatus sit ministrare Sacerdoti extrema
unctionis et: cum periculo vitae.

Ed: qd lex oes consentiant qd parochus obligatus sit ad pbeand
hoc sacramentum suis omnibus, qd ex officio arg. adeo ex luti
tia tenet suos oes pascere; Verum non parua difficultate
ar et: tenet cum periculo vitae tenet pbeere, qd. V. G. pbe
gratias. Non desunt Ed: qd Negent psc, sed solum in
casu qd. semper moraliter timet eterna damnatio pini si alij
hoc Sacerdo moriat. Pro his est Abulensis q. 200 c. 6. & c. 22. Matt:
qterq solum aut Pastores Ecclie tenent ad exponendam vitam
pordem p spirituali omnium si aliter illa seruari non potest. qd
parochus non tenet vitam corporalem evidenti periculo exponere pbeato

nisi ille extreme indigeat ad spiritalem vitam vel saltem
talis in gravi periculo versetur.

Dico. Parochus seu pastor propriam tenet ministrare sicut
hoc extrema unctionis est. tempore peris suis, si id fa-
cit, non potest sine materiali periculo vitam, sed si non potest, tunc non
tenet, quia hoc sicut est artem necesse ad salutem negotium.
est in precepto divino sicut confessio communi. Sed
tamen cum sit magna utilitatis & pro se spectet ad mi-
seriam & obligationem parochorum tenet pervenire periculo
omne possit & adhibere media opportuna ut illud sine
periculo probabili admittat; partim anticipando colla-
tionem statim in ipso agrotantis progressu multum inficere
potest, quia hac agrotatio pro se letalis est, partim cura
deest in loco puro & mundo ea solitudo absque uestibus
infectis quoad fieri possit; partim adhibendo quae ea quae de
vera essentia huius sunt sicut, idque expedite. Denique sumenda
alia media antithoda antithoda quae ad hoc conferre possunt.

DVB. V. **Extrema unctio quem
susipientem requirat,**

CONCLUSIO. Extrema unctionis capax est quicumque
viator adulta aetate ita ut ratio usum attigerit, quae per
firmiorem ad exitum vitae pervenit. 20. quae colligitur
ex c. s. Jacobi. Infirmitas quae de: tunc ex Cor. Flor. & vid.

229.
Dixi. 10. Xpians, qd baptismus est fons salutis
Vnde catholici qd. non recipiunt baptismum subteritum
capax huius fons. Dixi. De Viator, qd fons huius sunt p[ro]p[ri]a
toribus inhabitata qd sunt capaces medicinae vel a[n]i[m]e g[ra]t[ia]
non p[ro] alijs qd eam in terminis sunt.

CASVS PRIMVS.

De fl. dubium an vere mortuus sit & si trahatur,
ea ut exploret veritas p[ro]p[ri]a & ne auxiliis huius
cramenti o[mn]i debilitate hinc difcedat.

Id. dicunt qd post qd d[omi]n[u]s tali fons ministrari sub condicio
aut uerbis expressa aut mente recepta si o[mn]i e[st] mortuus.
Dixi. 3. Alligit fons raris. Quia infantes & amentes p[ro]p[ri]o
q[ui] raris raris habuerunt capaces huius fons o[mn]i sunt ut do
cent Theologi des tra Maiore. qd o[mn]i sunt capaces p[ro]p[ri]a
tia, reg[is] ad huc in illis e[st] vita p[ro]p[ri]a inchoata, qd p[ro]p[ri]a
in raris ad o[mn]i. hoc a consumatione e[st] Ext[er]o. Vnde. uti. hoc.
vid. 11. 14. — CASVS SECVNDVS.

B. habuit qden antea v[er]u[m] raris sed qd sup[er]plur[is]
hoc fons illi o[mn]i e[st].

Theologi aliq[ui] usum raris in suscipiente, reg[is]t[er]t & p[ro]p[ri]a
dicunt Extrema v[er]u[m] raris o[mn]i e[st] danda furiosis aut amentib[us]
otiansi in p[ro]p[ri]o mortis fiat d[omi]n[u]s. hoc fons peti ab ipso
suscipiente, sed h[ic] exigat consensum & intentione eig, hanc
uero habere o[mn]i p[ro]p[ri]a qd caret v[er]u[m] raris.
R[es]p[on]s[us]: Ut fons Extrema v[er]u[m] raris valide ministrat, o[mn]i e[st] ut
q[ui] illud recipit tunc sit sui compos aut hat v[er]u[m] raris,

satis n. et qd cum aliq. habuerit, & qd illi habuit ab
hoc sacro o abgoverit Lot. 11. 23. qd dicitur qd dicitur,
Naras. err. loa. 11. 42. vel. 1. qd dicitur subter. sacri
& ut plura sit capax illis sufficit quod fuerit capax pecc
ex tentavis nec o denotiois ac fiducia in drom. qd u
hu. qd dicitur qd dicitur ne hos acty valeat exercere p
avidens e, p hoc e usq dicit, nihil n. frequentig fit
p innare hoc sacro hoies alijs sacris debilitat & ois
hu ac rade capentes; Ut a susceptione sentire videant
satis est si aliqua signa exhibeant contritionis vel
qd probabili rade dispositi psumat ad sacra qd semp psumat
cu e, qdies trarim o spat. qd q. malg o pbal bonis ac
psumit, qd q. psumit contrito vel bene disposity ad justifi
caven, et: credit here & renora hu virtute voluntate su
sapiendi illa media qd hic & nunc ad sua salute sacra
nra vel valde Utilia qd hac voluntas sufficit ad va
lore sacri o Cater, quis hac ad substia sacri sufficiant
ministrari tr. curare dnt, ut delq fidelibz tempore qd sui
compoteg e possint & cognoscere possint quid circa eos agat
& ad denotioem ac fiducia valeant excitari.
Dixi 4to. Per infirmitatem ad exitu vita puenit qd ty
ille hoo capax e huius sacri qd infirmo corpore e & in statu
ut vita eig pichitely Coni. trid. 11. 14. e. 13. Unde o emli
bet agrotanti hoc sacra ministrari pot sed oportet ut
morsus gravis sit qd infirmu in probabili piculo mortis
constituat.

CASVS PRIMVS.

230

in morte vbi. p. laqueum vel gladium
 in corpore suo

R. Non in vi orade mortis sed solum in illa q. ex
 poris infirmitate prouenit e hoc sicut in
 ly infirmitate e illis capax, Saepi a hoc sang e vringmor
 ti q. ppe in mors violenta ia an imminet sed hu
 huicmodi p. uultu mortis in ang. neq. si non in
 h. uale. accepit vel v. uenit liberit, Saepi ia accepit
 ut vel biberit, q. a tunc infirmitat. let. soa.

CASVS SECVNDVS.

S. habuit q. d. v. uenit rari, sed ante sua uigilia
 die n. n. n. fuit infirmitate ante l. nullat p. uenit: c. n. n.
 a tempore baptismi vel quort. rade ap. u.

P. pleriq. tenet p. hoc f. uenit rari et: illi q. n. n.
 actualiter peccant. Aduerte. Hoc fidelit. p.
 totu corp. uenit, sed in certis corporis partib. uenit
 in organo scilicet & licet totu o. sedeat in deter.
 minata parte ut alij, sed p. totu corp. diffundat
 in organo quod rade illis organu e manib. uenit.

CASVS TERTIVS.

E. caret manib. J. oculis &c.

R. q. caret manib. in partib. vicinis unguib. & q. oculis
 caret circa loca ubi oculi fuere loca: sed. 3. q. Notat.

Extrema unctio dicitur in agrotis dicitur deely ante ex
tremam moriem. Ita ob eam illa alij dicitur p[er]i
vel q[uo]d ip[s]ud heri solet vel una sine inderectio h[ab]e[re] p[er]
Loa. d[omi]n[ic]i. q[uo]d. l[ib]ro. 1.

DVB
VI

Extrema unctio quem effectum habeat.

CONCLUSIO. Extrema unctio effectus in alijs s[an]ctis, est gratia satisfactoria vel adun[ctio] an[im]e. Si infirmus id in g[ra]tia erat vel absoluto si g[ra]tia carebat, erat t[ame]n. si dispositus p[er] attritione[m] ut g[ra]tia p[er] s[an]cti hoc ip[s]o fieri possit. Con: Flor: & Trid: II: 7. can: 6. & 8. l[ib]ro. pro hoc e[st] illud Jacobi 5. si in peccatis est remittat[ur] ei.

U[er]o. Quando effectus q[ui] e[st] g[ra]tia iustificans. Alij putant illa dari tota q[uo]d prima unctio in sua forma p[er]fecta, n[on] ut aiunt p[er] subsequentes unctio[n]es nihil g[ra]tia addit, nisi forte dispositio suscipientis interini.

Alij ut ut Alerian[us] q. q. de Ext. v. & Medina. Cod. de Confes. q. de Integri. Dicunt in quibus unctio[n]e dari aliquid effectus g[ra]tia, n[on] sicut tota hoc s[an]cti q[uo]d unctio[n]ib[us] in suis formis esset, ita et effectus tota g[ra]tia huius s[an]cti, stat. v. l. 5. portionib[us] q[ui] diuisim & sigillatim dantur in singulis unctio[n]ib[us], ita ut si hoc moris suscepta una unctio[n]e reportabitur una parte g[ra]tia q[ui] tota partib[us] 5 constat, & q[uo]d p[er] minima g[ra]tia

oia peccata mortalia tollant adiuu. si q. d. ...
p. v. r. a. d. i. o. n. e. m. e. s. t. h. o. c. e. i. m. p. o. s. s. i. b. i. l. e.
Dico. Effectus huius sacri datari in combantibus in hoc
sacri quoad substantiam consummatur, quod fit quod & vultiones
sacrum cum suis formulis, ita sentunt perig. pp.
S. Tho. dicit. 23. q. 1. ar. 2. h. c. q. 1. ar. 1. loca: p. 4. sed. 2.
Non sacra tunc operantur quod substantialiter consummatur.

CASVS PRIMVS

A. Fasimus in vocatione 3. vel 4. moritur aequam
ultima ipsi dari potest.

Aliq. putant fasimum tale esse ideo parari effectum sui gratia,
etiam si sacerdos est parvo periculo omni modo sacrum ministrat
& hoc nonnulli reprobant ut deum sit tunc quod sacerdos
periculis periculum intendit perficere sacrum in prima vel
altera vocatione potest potuerit. Sed hoc alij improbat
quia sacrum non confert effectum nisi istet vobis partibus
vobis loco & loca: loca: cir: c.

CASVS SECVNDVS

B. Minister intendit facere vocationes et. pedu &
rem sed inprimis moritur facta vocatione 3. circa
locu.

Aliq. putant istum infirmum esse sequi effectum sacri sui gratia,
sed errant, quia effectus sacri non sequitur in suspitione
vando obice animi ac sacrum perficit accidentaliter, acq. in
hoc pendet et. ab intentione ministeris.

CONCLVSIO. 2. Extrema vocationis effectus illi
proprius est. Sanitatis mentis & vitor p. ^{abst} ~~exterior~~ relictis

Advento infirmi & confortatio sua difficultate inq
 tuat. *Luc. 14. c. 2. de ex. Vult.*
 et in *1. p. 1. instituti pp. inuand. & confortati*
 du agrotantis aui. *in eo diuina misericordia fini*
 cia exuitando q infirmo liberat & morbi in comoda acla
 boros leuis fert & tentatib. demonu abasio infidiat. fac
 lig resistit. Hoc his patet spealen. *grau. huius sumi ossite*
 re in sola remissione seu absterfione reliq. peccatoru
 sed p. ipse in collaoe aliquor auxiliu. *gr. q ad tria*
 dari vident. 1. Ad roborandam spem q maxime in articu
 lo mortis nra est, q. p. tunc demon ses aditua sua xeruis
 exsiliu. intendit ut hoim a fiducia diuina misericordia
 deturbat. 2. Ad hilaritate ai scienda, q infirmo
 morbi incommoda & labores leuis fert. 3. Ut infir
 mo p. p. & fortior sit ad tentat. demonis q tunc
 grauiore. sunt superandas.

Aduerte. Effectus et: huius sumi est pparare animam & quantum
 in ipso est eam p. p. disponere ad introitu. *gr. p. b. e.*
 do p. p. a. a. i. o. s. a. n. t. i. f. i. c. a. t. i. o. n. e. q. p. t. e. r. g. r. a. n. s. a. n. t. i. f. i. c. a. n. t. e.
 includit ablaoem ois mali ex peccato puenientis: itaq
 extrema iustia si o inuenit obice tollit o. e. mali
 quod possit introitu. *gr. t. e. i. m. p. e. d. i. r. e. a. n. t. l. a. r. d. a. r. e.* & sic
 pparat hoim ad gl. am, hinc q. q. intelligit quod hoc sumi
 sit ordinatu ad tollenda peccata et: quidam culpa o. r. de
 negari p. tam pp. v. b. a. f. o. r. q. d. q. p. e. c. c. a. t. i. s. s. e. t. a. m. p. p. v. b. a.
 Acti. si in peccatis est remittent ei, q. g. r. a. t. i. o. s. a. t. i. s. i. n. t. e. l.
 lig. i. n. g. d. e. l. i. s. p. a. n. i. s. p. e. c. c. a. t. o. r. u. n. e. q. s. e. t. p. o. n. a. t. a. n. t. a. r. i. a. d. s. o. l. a. v. e. r. p. e. c. c. a.